

Munib Drljević – geometar

Dana 05.06.2002. godine u Sarajevu je iznenada umro naš dragi kolega Munib Drljević. Rođen je 30.10.1932. godine u Sarajevu. Osnovnu školu, nižu realnu gimnaziju i geodetsku tehničku školu završio je u Sarajevu i stekao naziv geometra.

Od svog punog radnog staža, prvih šest godina proveo je u preduzeću "Georad", odnosno u Republičkoj geodetskoj upravi BiH – Sarajevo, a ostali, veći dio, radnog vijeka radio je u "Elektroprivredi BiH" – "Elektroprenos" Sarajevo.

U "Georadu", odnosno Republičkoj geodetskoj upravi radio je na opštem premjeru, reviziji katastra i triangulaciji.

U "Elektroprenosu" uglavnom je radio na primjenjenoj geodeziji i to na projektovanju, izgradnji, montaži i kontroli provjesa elektro vodiča, te na snimanju izgrađenih objekata za prenos i razvodjenje električne energije. Također je radio na katastarskoj obradi trasa dalekovoda, te izradi eksproprijacionih elaborata i učestvovao kao stručni vještak geometar u rješavanju imovinskih odnosa, a radio je i u komisijama za procjenu šteta prouzrokovanih gradnjom objekata za prenos i razvodjenje električne energije.

U svom radu na poslovima primjenjene geodezije, koja pored stručnosti zahtijeva i veliku odgovornost, bio je nepogrešiv, sistematičan i dosta racionalan. Zbog svoje stručnosti i sposobnosti na poslovima oko projektovanja i izgradnje objekata za prenos i razvodjenje električne energije bio je, preko "Energoinvesta", angažovan na radu u inostranstvu, i to jednu sezonu u Pakistanu, jednu godinu u Iranu i dvije godine u Libiji, gdje je pokazao i dokazao svoje stručne sposobnosti u oblasti primjenjene geodezije.

Kao čovjek bio je jako dobar, kolegijalan i druželjubiv, a iznad svega jako odgovoran i radin, kako na poslu, tako i u privatnom životu.

Bio je dobar suprug, otac, brat, djed i komšija. Njegovao je kolegijalnost i svi oni koji su ga poznавали, a naročito njegove kolege, rado ga će se sjećati kao iskrenog, dragog i voljenog kolege i prijatelja.

Iza njega ostali su supruga Bisera, kćerka Almedina, sin Edin i dva unuka – Kenan i Mirza kojima će sigurno puno nedostajati, kao i nama – kolegama koji smo s njim sarađivali i drugovali.

Neka mu je hvala za njegovu dobrotu, kolegijalnost, te iskreno, lijepo i ugodno druženje.

Avdo Arnautlija